

Ἵπεραγία Θεοτόκος ἡ «Γοργουπήκοος», φορητὴ εἰκὼν, ἔργον Συνοδείας Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου, Σκήτη Ἁγίας Ἄννης, Ἁγιον Όρος, 1985.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑΝ ΘΕΟΤΟΚΟΝ

*Ποίημα Θεοστηρίκτου Μοναχού,
κατ' άλλους δέ Θεοφάνους.*

Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰη-
σοῦ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.
Ἀμήν.

Ψαλμὸς PMB' (142).

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι
τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ Σου, εἰσάκουσόν μου
ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου Σου,
ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν Σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπεί-
νωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·
καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμέ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταρά-
χθη ἡ καρδιά μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι
τοῖς ἔργοις Σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν Σου ἐμε-
λέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου· ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός Σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν Σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἄκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός Σου, ὅτι ἐπὶ Σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς Σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς Σὲ κατέφυγον. Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά Σου, ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά Σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ· ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός Σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ Σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἔλεει Σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἰμί.

Εἶτα ψάλλομεν τετράκις τό:

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ *Εἰ βούλη, λέγε καὶ τοὺς στίχους, σελὶς 66.*

Και εὐθύς τὰ παρόντα τροπάρια:

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα, βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεύσον, ἀπολλύμεθα ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Τὸ αὐτὸ ἢ τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ ἢ τῆς Μονῆς.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτέ, Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι· εἰμὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σῶζεις ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμὸς Ν' (50), (λέγεται χῦμα).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλείον πλύνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν Σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις Σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί Σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας Σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἄκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν Σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου Σου καὶ τὸ Πνεῦμά Σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου Σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς Σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ Σε ἐπιστρέψουσι.

Ῥύσαι με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιᾶσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην Σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν Σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ Σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν Σου μόσχους.

Ὁ Κανὼν ψάλλεται εἰς ἦχον πλ. δ'.

Ῥοδή α'. Ὁ Εἰρμός.

Ἵγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὰν καὶ τὴν Αἰγυπτίαν μοχθηρίαν διαφυγών, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς, πρὸς σέ καταφεύγω σωτηρίαν ἐπιζητῶν· ὦ Μητὲρ τοῦ Λόγου καὶ Παρθένε, τῶν δυσχερῶν καὶ δεινῶν με διάσωσον.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Παθῶν με ταράττουσι προσβολαὶ πολλῆς ἀθυμίας ἐμπιπλώσαί μου τὴν ψυχὴν. Εἰρήνευσον, Κόρη, τῇ γαλήνῃ τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, Πανάμωμε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωτήρα τεκοῦσάν σε καὶ Θεὸν δυσωπῶ, Παρθέ-
νε, λυτρωθῆναί με τῶν δεινῶν· σοὶ γὰρ νῦν προσφεύ-
γων ἀνατείνω καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νοσοῦντα τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, ἐπισκοπῆς
θείας καὶ προνοίας τῆς παρὰ σοῦ ἀξιώσον, μόνη
Θεομήτορ, ὡς ἀγαθὴ ἀγαθοῦ τε λοχεύτρια.

Ῥδὴ γ'· Ὁ Εἰρμός.

Οὐρανίας ἀψίδος, ὄροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκ -
κλησίας δομητορ, Σύ με στερέεωσον ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ
Σῆ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα,
μόνε Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστασίαν καὶ σκέπην ζωῆς ἐμῆς τίθημι σέ,
Θεογεννήτορ Παρθένε· σύ με κυβέρνησον πρὸς τὸν
λιμένα σου, τῶν ἀγαθῶν ἢ αἰτία, τῶν πιστῶν τὸ
στήριγμα, μόνη Πανύμνητε.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴκετεύω, Παρθένε, τὸν ψυχικὸν τάραχον καὶ τῆς
ἀθυμίας τὴν ζάλην διασκεδάσαι μου· σὺ γάρ, Θεό-
νυμφε, τὸν ἀρχηγὸν τῆς γαλήνης, τὸν Χριστὸν ἐκύ -
ησας, μόνη Πανάκραντε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐεργέτην τεκοῦσα τὸν τῶν καλῶν αἴτιον, τῆς εὐεργεσίας τὸν πλοῦτον πᾶσιν ἀνάβλυσον· πάντα γὰρ δύνασαι, ὡς δυνατὸν ἐν ἰσχύϊ τὸν Χριστὸν κυήσασα, Θεομακάριστε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαλεπαῖς ἀρρώσταις καὶ νοσεροῖς πάθεισιν ἔξεταζομένῳ, Παρθένε, σύ μοι βοήθησον· τῶν ἱαμάτων γὰρ ἀνελλιπῆ σε γινώσκω θησαυρόν, Πανάμωμε, τὸν ἀδαπάνητον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σὲ καταφεύγομεν, ὡς ἄρρήκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Ἐπίβλεψον ἐν εὐμενείᾳ, πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ ἴασαι τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Αἴτησις Ἱερέως: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... *καὶ μνημονεύει τῶν ὀνομάτων περὶ ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται. Ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον γ' (3) εἰς ἐκάστην δέησιν. Μὴ ὄντος Ἱερέως, Κύριε, ἐλέησον ιβ'(12).*

Κάθισμα. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Πρεσβεία θερμὴ καὶ τείχος ἀπροσμάχητον, ἐλέους πηγὴ, τοῦ κόσμου καταφύγιον, ἐκτενῶς βοῶμέν σοι Θεοτόκε Δέσποινα, πρόφθασον καὶ ἐκ κινδύνων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἡ μόνη ταχέως προστατεύουσα.

Ώδη δ'. Ὁ Εἰρμός.

Εἰσακήκοα, Κύριε, τῆς οἰκονομίας Σου τὸ μυστήριον· κατενόησα τὰ ἔργα Σου καὶ ἐδόξασά Σου τὴν Θεότητα.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν παθῶν μου τὸν τάραχον, ἢ τὸν κυβερνήτην τεκοῦσα Κύριον, καὶ τὸν κλύδωνα κατεύνασον τῶν ἐμῶν πταισμάτων, Θεονύμφευτε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Εὐσπλαγχνίας τὴν ἄβυσσον ἐπικαλουμένῳ τῆς σῆς παράσχου μοι, ἢ τὸν εὐσπλαγχνον κυήσασα καὶ Σωτῆρα πάντων τῶν ὑμνούντων σε.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἀπολαύοντες, Πάναγνε, τῶν σῶν δωρημάτων, εὐ-
χαριστήριον ἀναμέλλομεν ἐφύμνιον, οἱ γινώσκοντές
σε Θεομήτορα.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Οἱ ἐλπίδα καὶ στήριγμα καὶ τῆς σωτηρίας τείχος
ἀκράδαντον κεκτημένοι σε, Πανύμνητε, δυσχερείας
πάσης ἐκλυτρούμεθα.

Ώδη ε'. Ὁ Εἰρμός.

Φώτισον ἡμᾶς τοῖς προστάγμασί Σου, Κύριε, καὶ
τῷ βραχίονί Σου τῷ ὑψηλῷ τὴν Σὴν εἰρήνην πα-
ράσχου ἡμῖν, Φιλάνθρωπε.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐμπλησον, Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου, τὴν σὴν ἀκήρατον διδοῦσα χαράν, τῆς εὐφροσύνης ἣ γεννήσασα τὸν αἴτιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, Θεοτόκε Ἄγνη, ἡ αἰωνίαν τεκοῦσα λύτρωσιν καὶ τὴν εἰρήνην τὴν πάντα νοῦν ὑπερέχουσαν.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λύσον τὴν ἀχλὺν τῶν παισμάτων μου, Θεόνημφε, τῷ φωτισμῷ τῆς σῆς λαμπρότητος, ἡ Φῶς τεκοῦσα τὸ Θεῖον καὶ Προαιώνιον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἴασαι Ἄγνη τῶν παθῶν μου τὴν ἀσθένειαν, ἐπισκοπῆς σου ἀξιώσασα, καὶ τὴν ὑγείαν τῇ πρεσβείᾳ σου παράσχου μοι.

ᾠδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις, ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι, ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θανάτου καὶ τῆς φθορᾶς ὡς ἔσωσεν, ἐαυτὸν ἐκδεδωκῶς τῷ θανάτῳ, τὴν τῇ φθορᾷ καὶ θανάτῳ μου φύ-

σιν κατασχεθείσαν, Παρθένε, δυσώπησον τὸν Κύριόν σου καὶ Υἱόν, τῆς ἐχθρῶν κακουργίας με ῥύσασθαι.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Προστάτιν σε τῆς ζωῆς ἐπίσταμαι καὶ φρουρὰν ἀσφαλεστάτην, Παρθένε, τῶν πειρασμῶν διαλύουσαν ὄχλον καὶ ἐπηρείας δαιμόνων ἐλαύνουσαν· καὶ δέομαι διαπαντός, ἐκ φθορᾶς τῶν παθῶν μου ῥυσθῆναί με.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὡς τεῖχος καταφυγῆς κεκτήμεθα καὶ ψυχῶν σε παντελῆ σωτηρίαν καὶ πλατυσμὸν ἐν ταῖς θλίψεσι, Κόρη, καὶ τῷ φωτί σου ἀεὶ ἀγαλλόμεθα· Ὡ Δέσποινα, καὶ νῦν ἡμᾶς τῶν παθῶν καὶ κινδύνων διάσωσον.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ἐν κλίνῃ νῦν ἀσθενῶν κατάκειμαι καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις τῇ σαρκί μου, ἀλλ' ἢ Θεὸν καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου καὶ τὸν λυτῆρα τῶν νόσων κυήσασα, σοῦ δέομαι τῆς ἀγαθῆς, ἐκ φθορᾶς νοσημάτων ἀνάστησον.

Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου, Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀρρήκτον τεῖχος καὶ προστασίαν.

Ἀχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκούσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρῆσιαν.

Αἰτήσις Ἱερέως: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς... *καὶ μνημονεύει τῶν ὀνομάτων περὶ ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται. Ἡμεῖς τὸ Κύριε, ἐλέησον γ' (3) εἰς ἐκάστην δέησιν. Μὴ ὄντος Ἱερέως, Κύριε, ἐλέησον ιβ' (12).*

Κοντάκιον. ᾠχος β'.

Προστασία τῶν Χριστιανῶν ἀκαταίσχυντε, μεσιτεία πρὸς τὸν Ποιητὴν ἀμετάθετε, μὴ παρίδῃς ἀμαρτωλῶν δεήσεων φωνάς, ἀλλὰ πρόφθασον, ὡς ἀγαθή, εἰς τὴν βοήθειαν ἡμῶν τῶν πιστῶς κραυγαζόντων σοι· τάχυνον εἰς πρεσβείαν, καὶ σπεῦσον εἰς ἰκεσίαν ἢ προστατεύουσα ἀεὶ, Θεοτόκε, τῶν τιμώντων σε.

Τὸ Α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ Δ' ᾠχου.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμῆί με πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ καὶ σῶσον, Σωτὴρ μου. *(δίς)*

Οἱ μισοῦντες Σιών αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. *(δίς)*

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἁγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ καθάρσει ὑψοῦται, λαμπρύνεται, τῇ Τριαδικῇ Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἁγίῳ Πνεύματι ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον:

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός Σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. *(δίς)*

Στίχος: Ἄκουσον, θύγατερ, καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρὸς σου· καὶ ἐπιθυμήσει ὁ Βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου. *(Ψαλμὸς ΜΔ' 11-12)*

Τοῦ ὀνόματός Σου μνησθήσομαι ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Λουκ. Α' 39-49, 56)

Ἡμεῖς χύμα: Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν Ἁγίου Εὐαγγελίου. Ἅγιε Ἀπόστολε καὶ Εὐαγγελιστὰ Λουκᾶ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναστᾶσα Μαριὰμ ἐπορεύθη εἰς τὴν ὄρεινὴν μετὰ σπουδῆς εἰς πόλιν Ἰούδα, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸν οἶκον Ζαχαρίου καὶ ἠσπάσατο τὴν Ἐλισάβετ. Καὶ ἐγένετο ὡς ἤκουσεν ἡ Ἐλισάβετ τὸν ἀσπασμὸν τῆς Μαρίας, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ αὐτῆς· καὶ ἐπλήσθη Πνεύματος Ἁγίου ἡ Ἐλισάβετ, καὶ ἀνεφώνησε φωνῇ μεγάλῃ καὶ εἶπεν· Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Καὶ πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς με; Ἴδου γὰρ ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ τοῦ ἀσπασμοῦ σου εἰς τὰ ὠτά μου, ἐσκίρτησε τὸ βρέφος ἐν ἀγαλλιάσει ἐν τῇ κοιλίᾳ μου. Καὶ μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου. Καὶ εἶπε Μαριὰμ· Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνευμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου, ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ. Ἴδου γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί· ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ. Ἔμεινε δὲ Μαριὰμ σὺν αὐτῇ ὡσεὶ μῆνας τρεῖς, καὶ ὑπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς.

Δόξα Σοι Κύριε, Δόξα Σοι.

ᾠχος β'.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα, Τριάς ἢ ἐν Μονάδι, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός Σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν Σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

ᾠχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Μὴ καταπιστεύσης με ἀνθρωπίνη προστασία, Παναγία Δέσποινα, ἀλλὰ δέξαι δέησιν τοῦ ἱκέτου σου· θλίψις γὰρ ἔχει με· φέρειν οὐ δύναμαι τῶν δαιμόνων τὰ τοξεύματα· σκέπην οὐ κέκτημαι, οὐδὲ ποῦ προσφύγω ὁ ἄθλιος, πάντοθεν πολεμούμενος, καὶ παραμυθίαν οὐκ ἔχω πλήν σου· Δέσποινα τοῦ κόσμου, ἐλπίς καὶ προστασία τῶν πιστῶν, μή μου παρίδης τὴν δέησιν, τὸ συμφέρον ποίησον.

Θεοτοκία ὁμοία.

Οὐδεὶς προστρέχων ἐπὶ σοί, κατησχυμένος ἀπὸ σοῦ ἐκπορεύεται, ἀγνή Παρθένε Θεοτόκε, ἀλλ' αἰτεῖται τὴν χάριν καὶ λαμβάνει τὸ δῶρημα, πρὸς τὸ συμφέρον τῆς αἰτήσεως.

Μεταβολή τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων ὑπάρχουσα, Θεοτόκε Παρθένε, σῶζε πόλιν, ποιμνὴν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Ὁ Ἱερεὺς εὐλογῶν μὲ Σταυρόν: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου... **καὶ ἡμεῖς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς (12).** **Ὁ Ἱερεὺς:** Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... **καὶ ἡμεῖς, Ἀμήν. Μὴ ὄντος Ἱερέως, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς (12).**
Ῥοδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας κατανήσαντες Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς Τριάδος τὴν φλόγα τῆς καμίνου κατεπάτησαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Τροπάρια.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, ὡς ἠθέλησας Σῶτερ οἰκονομήσασθαι, ἐν μήτρᾳ τῆς Παρθένου κατώκησας τῷ κόσμῳ, ἦν προστάτιν ἀνέδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θελητὴν τοῦ ἐλέους ὃν ἐγέννησας, Μῆτερ ἀγνή, δυσώπησον, ῥυσθῆναι τῶν πταισμάτων, ψυχῆς τε μολυσμάτων, τοὺς ἐν πίστει κραυγάζοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ πηγὴν ἀφθαρσίας τὴν σὲ κηύσασαν, καὶ πύργον ἀσφαλείας καὶ θύραν μετανοίας τοῖς κραυγάζουσιν ἔδειξας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεός, εὐλογητὸς εἶ.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ἀρρώστιας, Θεογεννήτρια, τῶν πόθῳ προσιόντων τῇ σκέπῃ σου τῇ θείᾳ θεραπεύειν ἀξίωσον, ἢ τὸν Σωτῆρα Χριστόν, ἡμῖν ἀποτεκοῦσα.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάρια.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τοὺς βοηθείας τῆς παρὰ σοῦ δεομένους μὴ παρίδης, Παρθένε, ὑμνοῦντας καὶ ὑπερυψοῦντάς σε, Κόρη, εἰς αἰῶνας.

Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῶν ἱαμάτων τὸ δαψιλὲς ἐπιχέεις τοῖς πιστῶς ὑμνοῦσί σε, Παρθένε, καὶ ὑπερυψοῦσι τὸν ἀφραστόν σου τόκον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον ὑμνοῦμεν.

Τὰς ἀσθενείας μου τῆς ψυχῆς ἰατροῦεις καὶ σαρκὸς τὰς ὀδύνας, Παρθένε, ἵνα σε δοξάζω τὴν Κεχαριτωμένην.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῶν πειρασμῶν, σύ, τὰς προσβολὰς ἐκδιώκεις, καὶ παθῶν τὰς ἐφόδους, Παρθένε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν ὁ εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα τῶν οὐρανῶν, ὃν ὑμνοῦσι στρατιαὶ τῶν Ἀγγέλων, ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ῥοδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Κυρίως Θεοτόκον σὲ ὁμολογοῦμεν οἱ διὰ σοῦ σεσωσμένοι, Παρθένε Ἄγνη, σὺν Ἄσωμάτοις χορείαις σὲ μεγαλύνοντες.

Τροπάρια.

Ῥυπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ῥοήν μου τῶν δακρύων μὴ ἀποποιήσης, ἢ τὸν παντὸς ἐκ προσώπου πᾶν δάκρυον ἀφηρηκότα, Παρθένε, Χριστὸν κυήσασα.

Ῥυπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χαρᾶς μου τὴν καρδίαν πλήρωσον, Παρθένε, ἢ τῆς χαρᾶς δεξαμένη τὸ πλήρωμα, τῆς ἁμαρτίας τὴν λύπην ἐξαφανίσασα.

Ῥυπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λιμὴν καὶ προστασία τῶν σοὶ προσφευγόντων γενοῦ, Παρθένε, καὶ τεῖχος ἀκράδαντον, καταφυγὴ τε καὶ σκέπη, καὶ ἀγαλλίαμα.

Ῥυπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι λάμπρυνον, Παρθένε, τὸ ζοφερόν τῆς ἀγνοίας διώκουσα, τοὺς εὐσεβῶς Θεοτόκον σὲ καταγγέλλοντας.

Ἵπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Κακώσεως ἐν τόπῳ τῷ τῆς ἀσθενείας ταπεινωθέντα, Παρθένε, θεράπευσον, ἐξ ἀρρώστιας εἰς ῥώσιν μετασκευάζουσα.

Εἶτα τὰ Μεγαλυνάρια.

Ὁ ἱερεὺς ἢ ἡμεῖς θυμιάζομεν τὰς ἱερὰς εἰκόνας καὶ τὸν λαόν.

Ἄξιόν ἐστίν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν σέ, τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀιμακάριστον καὶ παναμώμητον καὶ Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τὴν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν, καὶ καθαρωτέραν λαμπηδόνων ἡλιακῶν, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας, τὴν Δέσποιναν τοῦ κόσμου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἄπὸ τῶν πολλῶν μου ἁμαρτιῶν ἀσθενεῖ τὸ σῶμα, ἀσθενεῖ μου καὶ ἡ ψυχὴ· πρὸς σὲ καταφεύγω, τὴν Κεχαριτωμένην· ἐλπίς ἀπηλπισμένων, σύ μοι βοήθησον.

Δέσποινα καὶ Μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ, δέξαι παρακλήσεις ἀναξίων σῶν ἱκετῶν, ἵνα μεσιτεύσης πρὸς τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα. ὤ Δέσποινα τοῦ κόσμου, γενοῦ μεσίτρια.

Ψάλλομεν προθύμως σοι τὴν ᾠδὴν, νῦν τῇ παν-
μυνήτῳ Θεοτόκῳ χαρμονικῶς· μετὰ τοῦ Προδρο-
μου καὶ πάντων τῶν Ἁγίων δυσώπει, Θεοτόκε, τοῦ
οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἄλαλα τὰ χεῖλη τῶν ἀσεβῶν, τῶν μὴ προσκυνούν-
των τὴν εἰκόνα σου τὴν Σεπτὴν, τὴν ἱστορηθεῖσαν
ὑπὸ τοῦ Ἀποστόλου Λουκᾶ ἱερωτάτου, τὴν Ὁδηγή-
τριαν.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυ-
ρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετὰ
τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ σωθῆναι
ἡμᾶς.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ (βλέπε σελ. 34).

Ἅγιος ὁ Θεός... γ' (3). Δόξα... Καὶ νῦν... Παναγία
Τριάς... Κύριε, ἐλέησον γ' (3). Δόξα... Καὶ νῦν...
Πάτερ ἡμῶν... Δι' εὐχῶν...

Ἦχος πλ. β'.

Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· πάσης γὰρ
ἀπολογίας ἀποροῦντες, ταύτην Σοι τὴν ἰκεσίαν, ὡς
Δεσπότη, οἱ ἁμαρτωλοὶ προσφέρομεν· ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς· ἐπὶ Σοὶ γὰρ πεποιθάμεν·
μὴ ὀργισθῆς ἡμῖν σφόδρα, μηδὲ μνησθῆς τῶν ἀνο-
μιῶν ἡμῶν, ἀλλ' ἐπίβλεψον καὶ νῦν, ὡς εὐσπλαγ-
χνος, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν· Σὺ

γάρ εἰ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς Σου, πάντες ἔργα χειρῶν Σου, καὶ τὸ ὄνομά Σου ἐπικεκλήμεθα.

*Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.*

Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πύλην ἀνοιξον ἡμῖν, εὐλογημένη Θεοτόκε· ἐλπίζοντες εἰς σέ, μὴ ἀστοχῆσωμεν· ῥυσθείημεν διὰ σοῦ τῶν περιστάσεων· σὺ γὰρ εἶ ἡ σωτηρία τοῦ γένους τῶν Χριστιανῶν.

Ὁ Ἱερεὺς ποιεὶ τὴν ἑκτενή: Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους ζωῆς... καὶ μνημονεῖ τῶν ὀνομάτων περι ὧν ἡ Παράκλησις τελεῖται. Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι... **Ἡμεῖς:** Κύριε, ἐλέησον μ' (40). **Ὁ Ἱερεὺς:** Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός... Σοφία. **Ἡμεῖς:** Εὐλόγησον. **Ὁ Ἱερεὺς:** Ὁ ὧν Εὐλογητὸς... Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεός... **Ἡμεῖς:** Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Κύριε, ἐλέησον γ' (3), ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ. **Ὁ Ἱερεὺς ποιεὶ τὴν Ἀπόλυσιν:** Δόξα Σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι... **Μὴ ὄντος Ἱερέως,** Κύριε, ἐλέησον μ' (40), καὶ τὰ ἑξαποστειλάρια:

Εἶτα ψαλλομένων τῶν κάτωθι τροπαρίων, ἀσπαζόμεθα τὴν ἱερὰν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου.

Ἦχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Πάντων προστατεύεις, Ἀγαθὴ, τῶν καταφευγόντων ἐν πίστει τῇ κραταιᾷ σου χειρὶ· ἄλλην γὰρ οὐκ ἔχομεν ἁμαρτωλοὶ πρὸς Θεόν, ἐν κινδύνοις καὶ θλί-

ψεσιν, ἀεὶ μεσιτείαν, οἱ κατακαμπτόμενοι ὑπὸ παι-
σμάτων πολλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου·
ὄθεν σοι προσίπτομεν· Ῥῦσαι πάσης περιστάσεως
τοὺς δούλους σου.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων
προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παρά-
κλησις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, ἀσθενούντων ἐπί-
σκεψις, καταπονουμένων σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ
ὄρφανῶν βοηθός, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου,
σὺ ὑπάρχεις, Ἄχραντε, σπεῦσον, δυσωποῦμεν, ρύ-
σασθαι τοὺς δούλους σου.

ῥῆχος πλ. δ'.

Δέσποινα, πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων
σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ
θλίψεως.

ῥῆχος β'.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σὲ ἀνατίθημι, Μήτηρ
τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ῥῆχος α'.

Τῆ πρεσβεία, Κύριε, πάντων τῶν Ἁγίων καὶ τῆς
Θεοτόκου, τὴν Σὴν εἰρήνην δὸς ἡμῖν καὶ ἐλέησον
ἡμᾶς, ὡς ὁ μόνος οἰκτίρμων.

**Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ
Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.**

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΩΣ